

Dan sestrinstva u Novom Zagrebu

Medicinske sestre našeg Doma zdravlja odlučile su za svoj praznik, Međunarodni dan medicinskih sestara, posjetiti Dom za napuštenu djecu u Nazorovoj ulici u Zagrebu, te Centar za rehabilitaciju u Slobošćini, Novi Zagreb. Podijelile smo se u dvije grupe, a glavna sestra Biserka Marković bila je nazočna u oba mjesta.

Stižemo u Nazorovu ulicu, primaju nas ravnateljica Jelica Belošević, glavna medicinska sestra Đurđa Kožuh, te sestra Branka Carević. Upoznajemo se i, malo pomalo, saznajemo sve što nas zanima u Ustanovi. Njezina je humana namjena pružiti privremeno toplinu doma mnogoj napuštenoj, nesretnoj dječici, koja su, vrlo često, na samom početku života ostavljena od svojih roditelja iz raznih teško razumljivih razloga. Saznajemo, da ima mnogo dobrih ljudi i da na kraju gotovo svi mališani nalaze nove roditelje koji im pružaju toplinu i ljubav. Nakon tih trenutaka ugodnog razgovora s nestrpljenjem očekujemo susret s djecom. Uzimamo slatkiše koje smo im donijele. U tome nam je pomogla Ružica Sever, vlasnica mini-marketa "Ružica" iz Ivanca. Kada je čula za našu namjeru, vrlo spremno se odazvala, poklonivši nekoliko kilograma slatkiša, na čemu joj se od srca zahvaljujemo. Krećemo u obilazak Doma. "Klinci" su očigledno navikli na posjete. Sreća je uzajamna, slatkiši uvijek dobrodošli. Druženje s njima bilo je vrlo, vrlo ugodno. Naše kolegice istinski se trude da im koliko-toliko približe toplinu doma, onog drugog, roditeljskog, kojeg još uvijek nemaju. S koliko ljubavi i topline rade svoj posao - to treba doživjeti! Ostatak vremena provele smo družeći se s njima. Čestitale smo im praznik, razmijenile iskustva. Mahom su to kolegice koje već dugi niz godina rade u toj Ustanovi i za razliku od ostalih u njoj zaposleni provode nedjelje, praznike, noć - jer one su medicinske sestre, a u ovoj Ustanovi, vrlo specifičnoj, privremeno su i "mame". Druženje je bilo izuzetno ugodno, zadovoljstvo obostrano. Dogovorile smo se da ćemo ga nastaviti, bit će to ubuduće za 12. svibanj.

Stižemo u Centar u Slobošćini. Prima nas upravitelj Mario Dujmović, sestra Biserka Busak, kao i sestra Blaženka Vulin, glavna sestra, koja je tu od samog početka rada Centra. Upravitelj nas informira o radu njihovog Centra, s ljubavlju priča o djeci, a

sa puno poštovanja o profesionalnosti svih zaposlenih. našem posjetu pridružila se sestra Slavica iz Petrove bolnice, a svojim darom, slikom koju je sama naslikala "ne zaboravi me" sestra Marija Lipar iz Perkovićeve poliklinike. Pošto je i sama

UGODAN SUSRET S DJECOM

radila

u takvoj ustanovi u Švicarskoj, željela je na dan sestrinstva, na taj način, pokazati da misli na djecu u osoblje tog Centra. Motiv slike je cvijeće - ne zaboravi me, njihova ustanova i crveno-bijela figura čovjeka što govori o dobroti i ljubavi s kojom se može pomagati takvoj djeci i kao i da je rečeno - svi koji prođu kroz tu kuću neka ih ne zaborave.

Željele smo svojim posjetom reći da mislimo

na kolegice i sve one koji rade u specifičnim uvjetima. Ako mi budemo više povezani, ako budemo podrška jedini drugima, ako se susretnemo bar jedanput godišnje, izmijenimo misli, iskustva, bit će nam lakše prebroditi ova teška vremena. U samom Centru je oko 40 stručnih djelatnika. Zaista to neobično zdanje na kraju grada. Ta socijalna ustanova izuzetna je građevina, osjeća se toplina doma, sve je puno slika kao da su svi oni koji su tu došli ostavili svoj trag, a to nam je upravo rekao upravitelj, kao i sestre Blaženka i Biserka, koje su srasle s djecom koja se u prolazu hvataju za njihove skute. U Centru je 70-ero djece, imaju jaslički, vrtički dio, cjelodnevni boravak, tjedni boravak. Neka djeca preko vikenda borave u obitelji, neka, nažalost, ostaju kroz cijelu godinu u Centru. Stručni kadar pomaže obiteljima u daljnjem napredovanju i prihvaćanju takvog djeteta kao i okolini u kojoj dijete živi.

Svi su skupa poput uljanica koje dnevno gore i svjetle donoseći sebe, svoju stručnost, svoju dobrotu. Kreativnošću ih zrače paoni naslikani nesigurnom dječijom rukom, svak ih na svoj način uvodi u svijet stvarnosti i u svijet mašte, sunca i cvijeća, leptira i ptica. Tu su njihovi rođendani i darovne slikovnice jednih drugima. kratko rečeno, naš posjet za nas je pravo otkriće, bogatstvo. Nitko nije toliko bolestan, odsutan, retardiran da ne bi osjetio ljubav, nitko! Već samim odabirom zvanja oni su za nas hrabri i dobri ljudi. Vjerujemo da roditelji smještene djece lakše podnose teret života, dijeleći tu brigu s ljudima zaposlenim u Centru. Kiša je padala od ranog jutra i tako probudila zagreb. Kišilo je sve do podne, a onda se ukazala Medvednica, sunce provirilo, sve je izgledalo tako lijepo, Gora, kao ponosna seoska djevojka, grad opran, sve nam se činilo ljepše, bogatije, osjećale smo se sretne. Upoznale smo neke nove ljude, žene. Sada znamo da ta kuća više nije na kraju grada. Živjet će u našim srcima. Opet ćemo doći u našu Nazorovu, u naš centar u Slobošćini. Hvala na svemu, na vašoj dobroti, ljubavi, lijepo je da postoje takvi ljudi.

Janja Mikulić i Ljubica Menda, medicinske sestre Doma zdravlja Novi Zagreb.